

Poškoláček

Časopis Základní školy Všeruby

číslo 1

únor 2002

A konečně začínáme!

Děkujeme celému zastupitelstvu pro obce - Všeruby, Hájek, Brůdek, Pláně, Chalupy, Studánky, Maxov, Pomezí a Hyršov. Moc a moc děkujeme panu starostovi Jiřímu Ševčíkovi za předání tiskárny, kopírky a scanneru. Díky obci a panu Schneindrovi, který nám koupil počítač, můžeme vydávat tento náš časopis. V časopise jménem Poškoláček uvedeme hádanky, křížovky, básničky a zajímavosti o obci Všeruby i o naší škole. V každém čísle se dozvíte něco o tom, co se děje ve škole a v obci, přečtete si naše básničky a povídky a můžete si vyluštit i křížovku. Časopis Poškoláček tvoří děti od třetí až do páté třídy za pomoci paní ředitelky Jindřišky Behenské. Ze třetí a čtvrté třídy byli vybráni dva až tři žáci. Pátá třída chodí do kroužku téměř celá, protože příští školní rok už bude navštěvovat školu ve Kdyni. To je pro úvod vše a teď **hurá do historie školy a obce Všeruby.**

Tomáš Brožík, 3. ročník

Všerubská škola dříve a dnes

O počátcích školy ve Všerubech není přesných zpráv. Listinný materiál byl patrně zničen při požáru roku 1876. Farní záznamy připomínají školu již v roce 1741. Byla umístěna v budově radnice a roku 1852 zničena požárem. Nová školní budova byla vystavěna v roce 1877, šlo však o školu německou. Teprve ve školním roce 1919/20 zakládá Národní jednota

pošumavská ve Všerubech českou jednotřídku. Vyučovalo se v budově celního úřadu. Česká škola se dočkala vlastní budovy až v roce 1935. Posledním učitelem zde byl p. Tomandl. 6.října 1938 byly Všeruby po Mnichovském diktátu vyklizeny, Češi i se svým majetkem odstěhováni do Kdyně a okolí. Za okupace byla budova české školy čp. 138 přeměněna v mateřskou školu. (Pokračování příště.)

Dnes máme ve škole tři třídy. V první třídě vyučuje první a druhý ročník paní ředitelka Jindřiška Behenská, ve druhé třídě pan učitel Jan Musil třetí ročník a čtvrtý a pátý ročník vyučuje ve třetí třídě paní učitelka Renata Reifová. Ve školní družině, která je od letošního školního roku umístěna v budově školy, se o nás stará paní vychovatelka Alena Haasová. Před vyučováním se všichni scházíme v ranní družině a odpoledne se zde připravujeme na vyučování a hrajeme si. Školu máme krásně vyzdobenou vlastními výrobky, které vytváříme při hodinách pracovní a výtvarné výchovy a ve školní družině.

Tomáš Urbánek, Tomáš Brožík, 3. ročník, Tomáš Zýka, 4. ročník

Všeruby naruby ...

... historie...

Zrušení poddanství a roboty odhlasované vídeňským sněmem 7.9.1848 přineslo dlouho očekávanou svobodu také obyvatelům Všerub. Panství Kout a Trhanov náleželo v roce 1848 Rudolfovi a Fridrichovi Stadiónům. Skládalo se ze 40 katastrálních vsí a 68 obcí a samot bez vlastního katastru. Na panství žilo v 2951 popisových číslech asi 28 000 obyvatel na rozloze 39 870 jiter 1157 čtver. sáhů. V roce 1840 bylo panství odhadem oceněno na 950 408 zlatých a 29 1/4 krejcaru. V době rodícího se národního obrození poskytly Všeruby nakrátko domov známé české spisovatelce Boženě Němcové. Spisovatelčin manžel Josef Němec pracoval v městečku jako úředník finanční stráže v letech 1847-1848. B. Němcová žila ve Všerubech pouhé dva roky, ale český národ na tuto skutečnost nikdy nezapomněl. Původní pamětní desku B. Němcové doplňoval text: „V domě, který stál na tomto místě, žila a tvořila v letech 1847-1848 Božena Němcová“.

... současnost ...

A co najdeme ve Všerubech dnes? Žije zde 829 obyvatel. Pod Všeruby spadají tyto vesnice: Hájek, Brůdek, Maxov, Kosteliště, Myslív, Studánky, Pomezí, Pláně, Sruby a Chalupy. Je zde hraniční přechod do SRN. Momentálně je uzavřen přechod pro nákladní auta, protože je zde vyhlášen havarijný stav vozovky. Nejbližší velké město v Německu se jmenuje Cham. Před měsícem se pohraniční policie přestěhovala na nové místo k cizinecké policii. Celá budova má 83 kanceláří. Nedávno se také dokončila vstupní brána a část zdi na hřbitově ve Všerubech. Společně s bývalými občany Všerub, kteří v současné době žijí v SRN, byla dokončena rekonstrukce vnitřku kostela. Při této příležitosti byl znovu vysvěcen nový oltářní obraz. Po ukončení výstavby kanalizace ve Všerubech se obec zaměřila na výstavbu nového vodovodu na Chalupech. K potěšení velké části všerubské veřejnosti byla od 1.ledna 2002 znovu otevřena restaurace Na Vyhlídce v kulturním domě ve Všerubech.

Jan Šafránek, Martin Hrabec 5. ročník

Z našich prací

Náš pes

Náš pes se jmenuje Kulíšek. Je chytrý, velký a rád se mazlí. Umí zahnat slepice. V zimě mně vytahuje sáňky do kopce. Je to dobrý kamarád a zaslouží si medaili. Nemyslíte?

Radek Přibík, 2. ročník

Moje babi má psa. Jmenuje se Nik. Víte, jaká je to rasa? Povídáte, že ne? Je to trpasličí pinč. Má drobné tělo a malé uši. Když mu kopnu míč, tak ho tlačí čumákem. A já tomu říkám, že hraje kopanou.

Jitka Pitáková, 2. ročník

O červíku

Byl jednou jeden malinkatý červíček. Byl tak malý, že ho nebylo vidět ani v posekané trávě. Jednou řekl červík: „No, nějak se ochladilo, asi bych si měl najít nějaký domeček.“ A když šel pořád dál a dál, přišel k velké jabloni. „Páni, to by byl krásný domeček! A to červené jablíčko, to se mi bude hajat“ řekl. Tak vyšel na velkou jabloň a začal si vrtat do krásného červeného jablíčka. Přišel podzim a sadař začal sklízet. Zatrásl silně jabloni až to zadrmčelo a červíček zakřičel: „Pomoc, pomoc!“. Sadař se lekl, hodil hřeben na zem a upaloval pryč. Ale co to? Hřeben spadl přesně na jablko, ve kterém měl červík domeček. Jablko se kutálelo pryč a červík stále křičel: „Pomoc, pomoc!“. Jablíčko zvedl kluk a řekl: „Jú, hele, červík.“ a zavolal všechny kamarády, co byli kolem něho. „Nevím, jestli se vám tak líbím, že jste se sešli kolem mě.“ „Tak my tě pustíme a půjdeme se podívat, jestli tu není nějaké zdravé jablíčko.“ Červíček byl tedy na svobodě a šel si najít nějaký jiný domeček.

Tomáš Urbánek, 3. ročník

Hádanky

Kdopak brzy ráno vstává,
sluníčko nám přivolává,
který živý budíček
je uprostřed slepiček? (tuohok)

Ve dne jako malá myš,
v noci všechno přerostu,
když mě vidíš,
nevidíš. (amt)

Veronika Janoušková, Renata Landová, 5. ročník

Veverka

Já jsem malá veverka
říkají mi Breberka.
Běhám,skáču po lese,
to je moje profese.

Jan Krčmárik, 5. ročník

Jaro je tu

Jaro je tu,
sníh se ztrácí,
kde jsou moji sněhuláci?
Sluníčko je rozpustilo
a na mě se usmívalo.

Martin Hrabec, 5. ročník

Řetězovka

Zloděj ukradl pytel peněz. Při útěku se mu ale roztrhl a peníze se začaly sypat ven. Protože zloděje honila policie, nemohl vysypané peníze sbírat a prchal dál. Policisté ho přesto dohonili, i když v té chvíli už měl zlodějíček pytel téměř prázdný. Spočítáš, kolik mu v něm

zbylo peněz?

$$200 - 50 - 100 : 5 + 7 - 3 + 6 + 21 + 8 : 7 + 3 \times 3 : 10 \times 7 + 29 - 14 : 6 + 4 : 5 =$$

(Řešení najdete v příštím čísle.)

Renata Landová, 5. ročník

Skrývačky

V následujících skrývačkách objevíš samé dobroty. V každé větě se ukrylo jedno jídlo:

1. Byl to hrozný výbuch, takový jsem skutečně ještě neslyšel. (atchub)
2. Nevím, co s ním Petr má, slovo mi o tom neřekl. (olsám)
3. Víc už tam těch rozinek nedávej, celé by se nám to rozsypalo. (ecjev)

Renata Landová, 5. ročník

Jan Šafránek, 5. ročník

Redakční rada:

Achberger Lukáš, Brožík Tomáš, Urbánek Tomáš, Weber Marek, Zýka Tomáš, Hrabec Martin, Krémárik Jan, Janoušková Veronika, Landová Renata, Mihálková Alžběta, Šafránek Jan.

Landová
Šafránek
Janoušková
Achberger
Brožík
Urbánek
Hrabec